ცნობის ფურცელი

№ 1852 ფაზათი, 29 ივნისი 1896—1902 ყოველ-დღიური გაზეთი № 1852

ფასები ლარ.: წელიწადში—6 მან., თვეში—75 კაპ., ცალკე ნომერი—3 კაპ., ფასი განცხადებისა: ხელოვანურად სტრიქონი „ანტატიონ“ პირველ ჯერზე—10 კ., მეორეზე—5 კაპ.

ნელოსნურად და დასაბეჭდი განცხადებანი რიცხავ. „ბოსმეტ“-„ენციოს ფურც.“ რედაქციის კონტორაში ეჭირა ფიდ ქუჩაზე, № 27 და ¾ 3-ამდე. ქალაქელთა ამხანაგობის ლიტერა (ქალაქთან ეკლესიის ეზოში).

ხელ-მოეწერული წერილები არ დაიბეჭდება.—დასაბეჭდი წერილები რედაქციის სახელობაზე უნდა გამოგზავნეს.—პირადაპირ მოლაპარაკება რედაქციასთან შეიძლება ყოველ დღე, კვირა-შვებულის გარდა, ზეადილ 11—1-ლე საათამდე.

ფოსტის ადრესი: Тифлисъ, въ редакцію „Цнобаръ-Пурцели“-„Моамбе“. ფასდადებული № 372

რედაქციისაგან

ვინც ხელფრი ფული არ გადაიხადა 1 იანვარამდის ვასწეთი ადარ ვგზავნიდეთ.

ეწერნი მარტო ზაკარიას ახალი პაპადაკაძისა ფვილლებით, თავადნი ზაკარია და ნიკოლოზ ზ ფულაკაძის ქონე პაპადაკაძეები ყოველიგანის მუშარებნი ფულებენ ნათესავთა და ნაცნობთა ვარდაცვალებას პირველი—ჭრის, მეორეზენი—ზამის და უკანასკნელნი—ამის ეგზეკილ მაოთის

**თავადის ირმილი ფოლადოვის ძის ზ ზ ზ

გურეველია და სოფლის მეტოვრეებლებს ჯერ-ჯერობით ქალაქებში ინახავენ, ვიდრე ბუნერს საჭირო ფულს მისცემენ ახალი სახლების ასაშენებლად და ჯიგრების შესაძენად. საჭირო ფული უნდა შესდგეს ტარნაველის სესხისა და იმ 25 მილიონისგან, რომლის შოვნას მილნერი ჰპირდება. იმ ფულთან ერთად, რომელსაც მთავრობა აძლევს ფერმების ალსდგენად, ჩამოთვლილი ნაკლოები სრულიად საკმაონი იქნება ბუნების ფერმებში ახლად დასახიანებელად და მოსაწყობად. ცხადია, აჯაც ოვით ინკლინსკენის პირველპირი ინტერესია, რომ ყველა ფერმები ანაოსურად ბუნებს და ისე მოიწყონ კერძო ცხოვრება, რაც უფრო ადვილ შეიძლება, რადგანაც ოვ სიღარიბე, რომელშიაც ომის გამო ჩაკეცილნენ, მეფმეე მოფლენდ გადაიქცა, მაშინ ორივე ახალი კოლონია, ს

სულ ისტორიული ცხოვრებაში. იქ უნდა ვეძიოთ ის პირობებიც, თუ რისთვის არიან სომხები ქართველებზე უმჯობესნად ვაჭარნ მრეწველნი. თუ არ ვეძიოთ ადამიანის ჩვენთან ახლოს ყოფაზე, ეს მაშინ უნდა ვეძიოთ. მაშინ უნდა ვამოვიენოთ პოლიტიკური ვაჭრობისთვის თუ პროტექციისა, თორმეტ ეხლი ვეიანაა. ღღეს ჩვენ ვეიღებთ ფაქტი რომლის წაშლა არავის არ შეუძლია, როგორც კი შეეძლოდა ფეოდალნის უკუღმა ბერნენება. შეეფინოთ სამეფოდამდე ეს უბრალო ფაქტი და ნე ვიეჭვნეთ ჩვენს ქველისმყოფელ პოლიტიკურად ბრძანნ!

ტაფალოდ ჩვენნი „ივეროია“-ს, რომ ჩვენ უარეყოფილ სომხებთან ბრძოლას ან ალეკარებდეთ ნახეერად. ჩვენ თამამად ალეენ ზნეთ ეს ბრძოლი, სრულიად არ ეგეშინეს ეგ ალეკარებისგან. ბოდეს ეს ბრძოლა ბოლოს სომხეთის ალეკარ-ზე ეკეთ ეს ბრძოლა ალეკარ-ზე ეკეთ ეს ბრძოლა ალეკარ-ზე ეკეთ ეს ბრძოლა

ᲬᲔᲚᲘ. ᲐᲛᲘᲡ ᲛᲔᲣᲚᲔᲑᲐᲨᲘ ᲒᲣᲜᲔᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲒᲐᲜᲘᲪᲮᲔᲑᲐᲨᲘ, ᲠᲐᲛᲔ ᲡᲐᲭᲘᲠᲝ ᲛᲝᲜᲐᲗᲔ ᲒᲐᲠᲓᲐᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲛᲘᲣᲒᲔᲑᲚᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲙᲘᲓᲔᲕᲘᲗ ᲓᲐᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲠᲐᲛᲔᲚᲘᲗ ᲒᲣᲚᲘᲡᲮᲛᲝᲑᲐ ᲛᲝᲛᲐᲚᲘ ᲓᲐ ᲓᲐᲜᲐᲮᲝᲛ ᲒᲠᲔᲜᲘ ᲓᲐᲜᲐᲮᲝᲛ ᲒᲠᲔᲜᲘ ᲒᲣᲚᲘᲡᲬᲣᲠᲘ ᲓᲐ ᲛᲐᲒᲔᲠ